

Síla slov *villonská balada*

Kolikrát říkal jsem si,
že se jednou překonám,
že zvládnou těžké časy,
a jednou jí sbohem dám.
Kolikrát odcházel jsem,
kolikrát řekl jsem jí ne,
má lásko, mamone, můj sne,
jsem znaven životem.
Uvnitř už dávno zemřel jsem.
Však síla slov mne při životě drží.

Vždy platí to, co řekne,
je speciální, jiná,
prsten smrti navlékne
a zůstane nevinná.
Je všech mrtvých královnou,
přesto s ní žiji rád,
uvnitř stár, však zvenku mlád,
vedu s ní válku nerovnou.
Kolikrát chtěl jsem odejít.
Však síla slov mne při životě drží.

Kdokoli ji vážně zná,
ví, co jsou její slova,
krásná a líbezná,
přijde znova a znova.
Její slova slýchám rád,
přestože smrt nosí,
vždy kývnu, když prosí,
i když je lepší nekývat.

Je to láska, kdo vraždí.
Však síla slov mne při životě drží.

Každý ji v životě potká,
každý ji jednou ztratí,
vpustí nám do hlavy šotka,
co jednou všechno zhatí.
Jen síla slov nás při životě drží.